

بررسی تنوع زیستی پرندگان زمستان گذران در زیستگاه‌های مختلف پارک ملی بوجاق

فاطمه کارگر پیشیجواری^۱، رحمت زرکامی^{۲*}، جواد ترکمن^۳ و علیرضا فرمانده بحری^۴

^۱صومعه سرا، دانشگاه گیلان، دانشکده منابع طبیعی، گروه محیط‌زیست

^۲صومعه سرا، دانشگاه گیلان، دانشکده منابع طبیعی، گروه جنگلداری

^۳رشت، سازمان حفاظت محیط‌زیست استان گیلان

تاریخ پذیرش: ۹۵/۱۰/۲۶ تاریخ دریافت: ۹۵/۶/۱۶

چکیده

سنگش تنوع زیستی پرندگان زمستان گذران، در مطالعات بوم‌شناسی و مدیریت تالاب‌ها بسیار مهم است. در تحقیق فعلی، ۸ راسته از پرندگان زمستان گذران (آبزی، کنار آبزی و کمتر وابسته به آب) متعلق به ۱۷۴ تیره، ۳۹ جنس و ۷۳ گونه در چهار زیستگاه مختلف پارک ملی بوجاق (واقع در استان گیلان) شناسایی و فراوانی آنها براساس روش شمارش کل از اواسط دی تا اواسط بهمن‌ماه شمارش گردید. سپس تنوع زیستی پرندگان با توجه به شاخص‌های تنوع زیستی شامل غنای گونه‌ای (مارگالف)، شاخص‌های تنوع گونه‌ای (سیمپسون، شانون-وینر و بریلوئین) و یکنواختی (بوزاس-گیسون) در بخش‌های مختلف پارک ملی بوجاق در بازه زمانی ۳ ساله (۱۳۹۰-۱۳۹۲) تعیین گردید. نتایج شاخص‌های تنوع زیستی نشان داد که بیشترین غنای گونه‌ای مارگالف و بیشترین تنوع گونه‌ای (مربوط به هر سه شاخص سیمپسون، شانون-وینر و بریلوئین) مربوط به تالاب بوجاق بود که بیانگر شرایط مطلوب در این تالاب است. براساس نتایج شاخص‌های تنوع زیستی، دهانه سفیدرود دارای بیشترین یکنواختی گونه‌ای بوزاس-گیسون بوده است. همچنین نتایج آنالیز واریانس یک‌طرفه نشان داد که بین بخش‌های مختلف پارک ملی بوجاق از نظر شاخص‌های غنای گونه‌ای مارگالف و شاخص یکنواختی گونه‌ای تفاوت معنی‌دار وجود دارد ($P < 0.05$).

واژه‌های کلیدی: تنوع زیستی، پرندگان زمستان گذران آبزی، کنار آبزی، وابسته به آب، پارک ملی بوجاق.

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۱۸۲۳۲۲۳۰۲۴، پست الکترونیکی: rzarkami2002@yahoo.co.uk

مقدمه

بوم‌سازگان‌های پر تولید در دنیا محسوب می‌شوند (۱۸) که نقش حیاتی در حفظ آبراهه‌ها، نگهداری مواد غذایی حاصل از دشت‌های غرقابی، کنترل سیلاب، کنترل فرسایش، نگهداری رسوبات رودخانه‌ای و تهشیینی گل‌ولای، تولید چوب، جلوگیری از نفوذ آب‌های شور از دریا به خشکی، تثبیت آب‌وهوای محلی و... بر عهده دارند (۲۲). علاوه بر موارد گفته شده، تالاب‌ها از جمله زیستگاه‌های بالرزش (۶) برای اکثر رده‌های جانوری و گیاهی هستند. از میان رده‌های جانوری، پرندگان بطور گسترده‌تری به بوم‌سازگان‌های تالابی، برای تأمین منابع

تنوع زیستی درواقع به کل گونه‌های گیاهی و جانوری موجود در یک منطقه اطلاق می‌شود که دارای سطوح مختلف شامل تنوع ژنی، اکوسیستمی و گونه‌ای می‌باشد (۱۵). تنوع گونه‌ای از مهمترین سطوح تنوع زیستی است که دو فاکتور غنای گونه‌ای و یکنواختی گونه‌ای در تعیین آن نقش دارند (۱).

محیط‌های آبی از زیستگاه‌های مهم و بالرزش برای موجودات زنده و همچنین برای حفظ تنوع زیستی بسیاری از گونه‌های گیاهی و جانوری می‌باشند (۲۸). از بین بوم‌سازگان‌های آبی، تالاب‌ها یکی از مهمترین

بعنوان مثال لامید (۲۵)، بامطالعه‌ی تنوع و غنای گونه‌ای پرندگان جنگلی در ۳ منطقه گاتسو (Gatsu)، مریام (Mariam) و اکسپو (Oxbow) متعلق به پناهگاه پرندگان آبزی نیجریه نشان داد که منطقه مریام بیشترین تنوع زیستی را نسبت به سایر ایستگاه‌ها داشت و منطقه گاتسو از بیشترین غنای گونه‌ای نسبت به بقیه ایستگاه‌ها برخوردار بود. نتایج Bibi و Ali (۲۱)، در مورد بررسی تنوع گونه‌ای پرندگان در پناهگاه حیات‌وحش تانزانیا نشان داد که بیشترین مقدار شاخص‌های تنوع گونه‌ای (سیمپسون، شانون- ویزرا)، یکنواختی گونه‌ای و غنای گونه‌ای، در فواصل زمانی ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۱ مشاهده شد. تحقیقاتی در خصوص سرشماری نیمه زمستانه پرندگان مهاجر آبزی بازه زمانی ۴ ساله (۱۳۷۸ تا ۱۳۸۲) در تالابهای گیلان، مازندران و گلستان و طبقه بندی ارزشی این تالابها بر اساس معیارهای پرندگان از داده‌های سرشماری انجام گرفت (۷). نتایج حاصله نشان داد که تالاب انزلی و تالاب گمیشان، بیشترین ارزش اکولوژیک در بین تالابهای شمال کشور را برای پرندگان آبزی مهاجر زمستان گذران دارا هستند.

بهروزی راد و همکاران (۳)، تنوع و فراوانی جمعیت پرندگان آبزی و کنار آبزی را در تالاب بین‌المللی گمیشان استان گلستان در سال‌های ۱۳۹۰ - ۱۳۸۶ مورد مطالعه قراردادند. در بازه زمانی مورد بررسی، بیشترین فراوانی و تنوع پرندگان، مربوط به سال ۱۳۸۶ می‌باشد. براساس یافته‌های این تحقیق، جمعیت پرندگان در طی سال‌های مورد مطالعه روند نزولی داشته است. یوسفی و همکاران (۱۶)، مطالعاتی را در مورد تنوع گونه‌ای پرندگان آبزی، کنار آبزی در زیستگاه‌های پارک ملی بوحاق در طی سال‌های ۱۳۸۴ - ۱۳۸۸ انجام دادند، نتایج این بررسی نشان داد که تنوع پرندگان از شمال به جنوب این پارک کاهش یافته است. بهروزی راد و همکاران (۲)، تنوع پرندگان آبزی تالاب هور العظیم را بصورت ماهانه (۱۳۸۷ - ۱۳۸۶) بررسی کردند، نتایج مطالعات آن‌ها نشان داد که

موردنیاز خود شامل تغذیه، زادآوری، پناهگاه و استراحت و... بصورت روزانه یا فصلی وابسته هستند (۳۲). بطوريکه تغییر در ویژگی‌های اصلی بوم‌سازگان تالابی، پراکنش، تراکم و تنوع پرندگان را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد (۲۳). لذا پرندگان یکی از مهمترین شاخص‌های مطلوبیت زیستگاه‌های تالابی می‌باشد (۱۱ و ۲۰).

اگرچه کشور ایران دارای آب و هوایی خشک و نیمه‌خشک می‌باشد ولی تنوع اقلیمی، دامنه تغییرات ارتفاعی و موقعیت جغرافیایی آن منجر به شکل‌گیری طیف گسترده‌ای از زیستگاه‌ها شده و فون جانوری غنی و متنوعی را در خود جای‌داده است. این کشور بدليل موقعیت جغرافیایی منحصر به فرد خود که در تلاقی سه ناحیه زیست جغرافیایی پالثارتیک، اوریتال و اتیوپا قراردارد، دارای تنوع قابل توجهی از حیات‌وحش خصوصاً پرندگان با خاستگاه‌های جغرافیایی متفاوت می‌باشد (۱۴). بدليل ماهیت فصلی زیستگاه‌های ایران، همچنین موقعیت آن در مسیرهای مهاجرت پرندگان که در بین مناطق زادآوری اوراسیای اصلی و مناطق زمستان گذرانی در شبکه قاره هند، جنوب غربی آسیا و آفریقا قراردارد، بوم‌سازگان‌های این کشور بویژه تالاب‌های آن، زیستگاه بسیاری از پرندگان مهاجر می‌باشدند. اکثر مهاجرت‌ها به ایران در امتداد محور شمال- شمال شرق به جنوب- جنوب غرب، بین زمین‌های زادآوری پالثارتیک و زمین‌های زمستان گذرانی اتیوپی اتفاق می‌افتد (۲۶ و ۳۱). بنابراین کشور ایران، بخصوص تالاب‌های شمال کشور و از جمله زیستگاه‌های سواحل استان گیلان، به لحاظ موقعیت جغرافیایی و شرایط اقلیمی خاص خود، همه‌ساله سهم بسزایی را در جذب گروه زیادی از پرندگان مهاجر دارند (۸).

مطالعات زیادی در خصوص فراوانی و تنوع پرندگان تالابی در زیستگاه‌های آبی بویژه بوم‌سازگان‌های تالابی در داخل و خارج از کشور انجام شده است:

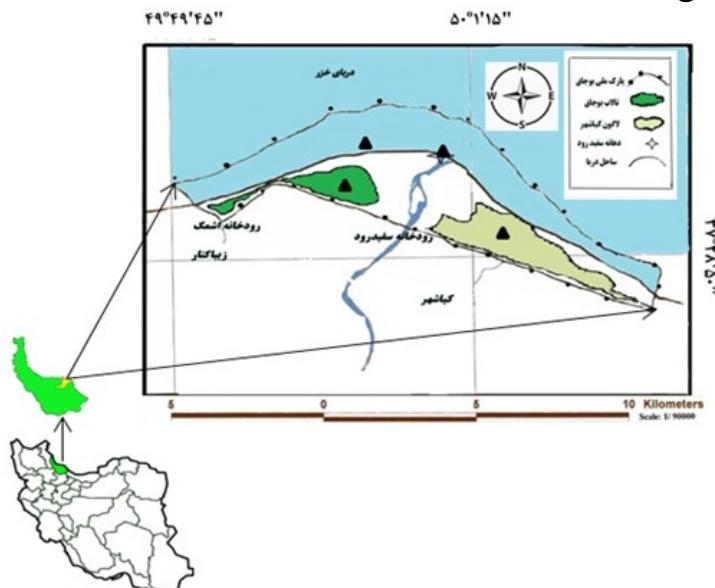
و تخریب بی‌رویه زیستگاه‌های تالابی آنها در سال‌های اخیر، بازهم ضرورت مطالعات بیشتر در این بوم‌سازگان‌های بسیار حیاتی و شکننده احساس می‌شود. بخش‌های مختلف تالاب پارک ملی بوچاق از جمله یکی از این بوم‌سازگان‌های آبی است که در چند سال اخیر دستخوش تغییرات شدیدی شده است. چرای بیش از حد دام، رود سموم کشاورزی از شالیزار به تالاب، فعالیت‌های صیادی درون تالاب، تخلیه زباله شهری در حاشیه تالاب، ورود فاضلاب‌های شهری، خانگی و سموم کشاورزی و همچنین ساخت پل چوبی از جمله تهدیدات عمدۀ در بخش‌های مختلف پارک ملی بوچاق است. لذا با توجه به مشکلات اشاره شده در این پارک و همچنین نظر به اهمیت زیستگاهی این پارک به جهت زمستان گذرانی پرنده‌گان، هدف این تحقیق مقایسه زیستگاه‌های مختلف این پارک از نظر تنوع زیستی پرنده‌گان زمستان گذران آبزی، کنار آبزی و کمتر وابسته به آب بوده است.

مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه در استان گیلان و در کرانه جنوبی دریای خزر واقع شده است.

ماههای تیر و مرداد از بیشترین تنوع گونه‌ای برخوردار بوده است. در مورد تنوع و تراکم پرنده‌گان آبزی تالاب بین‌المللی کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود مطالعاتی توسط عاشوری (۹)، از فروردین تا اسفند ۱۳۸۷ انجام گرفته است، این تحقیق نشان داد که تیره‌های آبچیکیان، مرغابیان و کاکاییان بیشترین تنوع گونه‌ای را داشتند. از طرفی تالاب کیاشهر نسبت به تالاب دهانه سفیدرود، تنوع و تراکم پایین‌تری داشت. برای خلیل پور (۱۹)، به بررسی فراوانی جمعیت و تنوع پرنده‌گان آبزی و کنارآبزی تالاب‌های سواحل جنوبی دریای خزر (گلستان، مازندران و گیلان) پرداختند، جمعیت پرنده‌گان آبزی و کنار آبزی در سال‌های مورد بررسی در استان گیلان روند افزایشی داشته است در حالی که در دو استان دیگر نوسانات جمعیتی بخصوصی مشاهده نشد. بطور کلی، محققان به این نتیجه رسیدند که پرنده‌گان تالاب‌های استان مازندران نسبت به پرنده‌گان تالاب‌های استان‌های گیلان و گلستان از فراوانی و تنوع زیستی بیشتری برخوردار بودند.

هرچند مطالعات متعددی در خصوص تنوع زیستی پرنده‌گان آبزی زمستان گذران (۱۲) در ایران صورت گرفته است اما نظر به کاهش شدید جمعیت، تنوع پرنده‌گان آبزی

شکل ۱- موقعیت بخش‌های مختلف پارک ملی بوچاق در استان گیلان (ایستگاه‌های نمونه‌برداری با **▲** نشان داده شده است).

در این تحقیق، از اواسط دی‌ماه تا اواسط بهمن‌ماه با استفاده از دوربین دوچشمی و تلسکوپ پرنده‌نگری به سرشماری پرنده‌گان (آبزی و کنار آبزی زمستان گذران و همچنین گونه‌های کمتر وابسته به آب)، در بازه زمانی سه‌ساله (۱۳۹۰-۱۳۹۲) اقدام گردیده است. برای شمارش پرنده‌گان از روش شمارش کل (Total count) استفاده شده است. به جهت تعیین تنوع زیستی سالیانه پرنده‌گان مورد تحقیق در بخش‌های مختلف پارک ملی بوjac از شاخص‌های متداول تنوع زیستی شامل شاخص غنای گونه‌ای مارگالف، شاخص تنوع گونه‌ای سیمپسون، شانون-وینر و بریلوئین، شاخص‌های یکنواختی بوزاس-گیسون بهره گرفته شده است (جدول ۱). درنهایت شاخص‌های موردنظر با استفاده از فرمول‌های جدول مربوطه (نرم‌افزار PAST) (۲۴) اجرا شدند. سپس برای مقایسه میانگین شاخص‌های تنوع زیستی بدست آمده، از روش تجزیه واریانس یک‌طرفه (ANOVA) (نرم‌افزار SPSS 20) (۳۴) استفاده شد. شایان ذکر است که این کار پس از حصول اطمینان از نرمال بودن داده‌ها و همگنی واریانس‌ها انجام گرفت.

پارک ملی بوjac کیاشهر نخستین پارک ملی استان گیلان با مساحتی حدود ۳۲۶۰ هکتار، دارای دو مرز خشکی و دریایی است، مرز خشکی مزارع و باغات جنوب شهرستان‌های کیاشهر و زیباکنار و مرز دریایی دهانه و مصب رودخانه‌های سفیدرود و اشمک را در بر می‌گیرند. موقعیت جغرافیایی محدوده مورد بررسی "۳۷° ۲۸' ۵۰" تا "۳۷° ۲۸' ۵۰" عرض شمالی و "۴۹° ۴۵' ۰" تا "۱۰° ۱' ۱۵" طول شرقی می‌باشد. این پارک ملی با داشتن بوم‌سازگان‌های طبیعی، مشتمل بر لاگون کیاشهر، دهانه سفیدرود، تالاب بوjac و بخشی از سواحل دریای خزر، مکان زیست بسیار مناسبی را برای پرنده‌گان آبزی، کنار آبزی و کمتر وابسته به آب ایجاد می‌کند. تالاب بخش شرقی رودخانه سفیدرود، به لاگون کیاشهر معروف است و تالاب بخش غربی رودخانه سفیدرود، تالاب بوjac خوانده می‌شود که از رودخانه سفیدرود شروع و تا رودخانه اشمک ادامه دارد. شکل ۱ موقعیت پارک ملی بوjac و بخش‌های مختلف آن شامل لاگون کیاشهر، دهانه سفیدرود، تالاب بوjac و بخشی از سواحل دریای خزر را در استان گیلان نشان می‌دهد.

جدول ۱-شاخص‌های تنوع زیستی

ردیف	نام شاخص	فرمول
۱	غنای گونه‌ای مارگالف	$R_1 = \frac{S - 1}{L_n(N)}$
۲	تنوع گونه‌ای سیمپسون	$1 - D = 1 - \sum_{i=1}^n \left[\frac{n_i(n_i - 1)}{N(N - 1)} \right]$
۳	تنوع گونه‌ای شانون-وینر	$H = - \sum \frac{n_i}{n} \ln \left(\frac{n_i}{n} \right)$
۴	تنوع گونه‌ای بریلوئین	$HB = \frac{\ln N! - \sum_{i=1}^n \ln n_i!}{N}$
۵	یکنواختی بوزاس - گیسون	e^H / S

S : تعداد گونه‌ها در کل نمونه، N : تعداد افراد کل گونه‌ها، n_i : تعداد افراد گونه i ام

نتایج

در منطقه تالاب بوجاق و تیره‌های پلیکانیان، فلامینگویان و هوبرگان کمترین تعداد گونه را در همه بخش‌های مختلف پارک ملی بوجاق، دارا بودند (جدول ۲). گونه‌ی خروس کولی از تیره سلیمیان با ۲۱۰۱۵ قطعه پرندگان بیشترین تعداد پرندگان را در بخش تالاب بوجاق داشت (جدول ۲).

جدول ۲- فهرست تیره‌ها، گونه‌های پرندگان و تعداد هر گونه در بخش‌های مختلف پارک ملی بوجاق در دوره سه‌ساله از ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۲ براساس ۱۷ تیره، ۳۹ جنس و ۷۳ گونه در جدول ۲ آورده شده است. تیره مرغاییان با ۱۸ گونه بیشترین تعداد گونه را

(آبری: جدول ۲- فهرست تیره‌ها، گونه‌های پرندگان و تعداد هر گونه در بخش‌های مختلف پارک ملی بوجاق در بازه زمانی ۳ ساله (۱۳۹۰-۱۳۹۲)) (آبری:

*، کثار آبزی: **، کمتر وابسته به آب: ***)

نام گونه	مناطق				
	نام تیره	وضعت	لاکون کیاشهر	تالاب بوجاق	سوالن دریا
کشیم کوچک		*	-	۳	۴۷
کشیم گردن سرخ		*	-	-	۲
کشیم بزرگ		*	-	-	۴۶۰
کشیم شاخ دار	کشیمان	*	-	-	۱
کشیم گردن سیاه		*	۱	-	-
پلیکان خاکستری	پلیکانیان	*	-	۱	۳
باکلان کوچک		*	۹۳	۶۴	۱۴۴
باکلان بزرگ	باکلانیان	*	۳۸۸	۳۹	۹۳
حوافیل خاکستری		**	۲۱	۲۱	۳۵
اگرت بزرگ		**	۲۱	-	۳۴
اگرت کوچک	حوالصیلیان	**	۲۳	۱۰	۳۵
گاوچرانک		**	۸	-	۳۸
حوالصل شب		**	-	-	۳
غاز پیشانی سفید		*	-	-	۵۵
غاز خاکستری		*	-	-	۳۱۴
قوی فریادکش		*	۲	-	۴۷۲۳
قوی گنگ		*	۲۱۹	-	۳۹۴
آنقوت		*	-	-	۴۰۴
تبجه		*	۱	-	۹
گیلار		*	-	۲	۴۲۰۸
اردک اردۀ ای		*	۲۴۱	۲	۸۷۶۵
خوتکا	مرغاییان	*	۱۷۸۰	۱	۱۳۵۲۷
اردک سرسیز		*	۱۹	۲۸۱	۴۶۶
فیلوش		*	-	-	۵۲۸
اردک نوک پهن		*	-	-	۳۷۹۰
اردک تاجدار		*	۴	-	۱۶
اردک سرخنایی		*	-	-	۴۷۲
اردک بلوطی		*	-	-	۵۹
اردک سیاه کاکل		*	-	-	۱۱۹
اردک چشم طلایی		*	-	۱	۱

-	-	۱	-	*	مرگوس سفید	
-	-	-	۱	**	يلوه آبي	يلوه ييان
-	۱۰	-	۱۱	**	چنگر نوک سرخ	
-	۱۹	-	۲	**	طاوروسک	
-	۵۲۱۶	-	-	**	چنگر	
-	-	۲	-	**	صفد خوار	صفد خواريان
۲۱۰۱۵	-	۱	-	**	خر eos كولي	
-	۲۲۲۶	-	-	**	سليم طلابي اروپايي	
۱۰	۲۱۹	۴	-	**	سليم خاڪستري	سليميان
۱۶	۸۲	۳	۵۷	**	سليم طوفى	
۶	-	-	-	**	سليم كورچك	
-	۴	-	۱۸	**	گيلانشاه دم سياه	
-	۳	-	-	**	گيلانشاه بزرگ	
-	۳۴	-	-	**	آبچليک خالدار	
-	۵۷	-	۱۰۸	**	آبچليک پاسرخ	
-	۹	-	۴	**	آبچليک تالابي	
-	۳	-	۱	**	آبچليک دودي	
-	۱۴	۲	۲	**	آبچليک تك زى	
-	۶۴	۸	۱۲	**	پاشلک معمولى	
-	-	-	۲	**	پاشلک كورچك	
-	۵	-	۴۲	**	تليله كورچك	
۶۵	۱۰۹۶	۵	۱۰۴	**	تليله شكم سياه	
۱	۸	-	۵	**	تليله سفید	
۵۴	۵۶	۸۲	۴	*	كاکايني نوک سبز	
-	۴	۳	-	*	كاکايني ارماني	
۶۴۰	۱۹۹	۴۴۴	۶	*	كاکايني خزرى	
۳۶	۱۲۸	۲۱۱	۱	*	كاکايني سرسياه بزرگ	
۳۰۱	۹۴	۱۳۸	۷۰	*	كاکايني سرسياه	كاکاينيان
۸۴	-	۱۹	-	*	كاکايني صورتى	
۱۶	۸۸	-	۱۱۶	*	كاکايني كورچك	
-	۱	۲	-	*	پرستو دريابي تيره	پرستويان
۱۳	-	۶	-	*	پرستو دريابي بدصدا	
-	۴	-	۶	***	ماهي خورك ها كورچك	ماهي خورك ها
-	۳۹	-	-	*	فلامينغو بزرگ	فلامينگويان
-	۲۹	۳	۹	***	ستفر تالابي	
-	۳	-	-	***	ستفر خاڪستري	عقابيان
-	۲	-	۱	***	عقاب دريابي دم سفید	
-	۱	-	-	***	زنگوله بال	هوبرگان
-	۲	-	-	***	سارگىه پابلند	قوشيان
-	۱	-	-	***	سارگىه معمولى	
-	۱	-	-	***	دلجه	شاهينيان
-	۱	-	-	***	بالابال	
-	۲	-	-	***	ترم تاي	

در طول دوره سه‌ساله، بیشترین و کمترین جمعیت پرندگان مورد مطالعه متعلق به سال ۱۳۹۰ به ترتیب در بخش‌های تالاب بوجاق با ۵۱۸۷۴ قطعه پرنده و لاگون کیاشهر با ۳۱۶ قطعه پرنده بودند. بیشترین تعداد گونه نیز مربوط به تالاب بوجاق در سال ۱۳۹۰ با ۴۹ گونه بوده است و کمترین تعداد گونه در دهانه سفیدرود در سال ۱۳۹۱ مشاهده شد (جدول ۴). تالاب بوجاق نسبت به بخش‌های دیگر پارک ملی بوجاق از بیشترین تنوع گونه‌ای پرندگان برخوردار بود (جدول ۵).

بیشترین درصد فراوانی متعلق به پرندگان آبزی در سال ۱۳۹۲ می‌باشد، فراوانی پرندگان کمتر وابسته به آب در تمام سال‌های مورد مطالعه نزدیک به یک درصد بوده است (جدول ۳).

جدول ۳- درصد فراوانی پرندگان آبزی، کنارآبزی و کمتر وابسته به آب پارک ملی بوجاق در سال‌های مورد مطالعه (۱۳۹۰-۱۳۹۲)

سال	آبزی	کنارآبزی	کمتر وابسته به آب
۰/۰۴	۴۸/۲۳	۵۱/۷۳	۱۳۹۰
۰/۱۰	۳۵/۲۰	۶۴/۷۰	۱۳۹۱
۰/۰۹	۳۴/۸۱	۶۵/۱۰	۱۳۹۲

جدول ۴- تعداد گونه پرنده برآورد شده به تفکیک در بخش‌های مختلف پارک ملی بوجاق در بازه زمانی ۱۳۹۰-۱۳۹۲

۱۳۹۲		۱۳۹۱		۱۳۹۰		منطقه	سال
جمعیت کل پرنده	تعداد گونه	جمعیت کل پرنده	تعداد گونه	جمعیت کل پرنده	تعداد گونه		
۱۱۲۱	۲۴	۱۵۹۲	۲۹	۳۱۶	۱۶	لاگون کیاشهر	
۶۳۵	۱۷	۶۷۴	۱۲	۳۶۹	۱۶	دهانه سفیدرود	
۲۲۸۶۴	۴۷	۲۰۲۸۶	۴۷	۲۵۹۳۷	۴۸	تالاب بوجاق	
۱۴۰۷	۱۵	۱۱۵۵	۲۱	۱۹۱۴	۱۶	سواحل دریا	

جدول ۵- مقادیر شاخص‌های تنوع زیستی پرندگان در بخش‌های مختلف پارک ملی بوجاق در سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۹۲

یکنواختی گونه‌ای		تنوع گونه‌ای								غناهای گونه‌ای				شاخص‌ها			
سال/منطقه	پارک	بوzas-گیبسون	بریلوئین	شانون-ویر	سیمپسون	مارگالف	سال/منطقه	پارک	بوzas-گیبسون	بریلوئین	شانون-ویر	سیمپسون	مارگالف	سال/منطقه	پارک		
۹۲	۹۱	۹۰	۹۲	۹۱	۹۰	۹۲	۹۱	۹۰	۹۲	۹۱	۹۰	۹۲	۹۱	۹۰	۹۱	۹۰	
۰/۱۰	۰/۲۲	۰/۴۳	۰/۸۷	۱/۸۱	۱/۸۴	۰/۹۱	۱/۸۴	۱/۹۳	۰/۳۱	۰/۶۹	۰/۸۰	۳/۲۸	۳/۸۰	۲/۶۱	لاگون کیاشهر		
۰/۴۰	۰/۴۱	۰/۴۸	۱/۸۶	۱/۵۶	۱/۹۷	۱/۹۰	۱/۵۹	۲/۰۵	۰/۷۹	۰/۷۳	۰/۸۴	۲/۴۸	۱/۶۹	۲/۵۴	دهانه سفیدرود		
۰/۱۴	۰/۱۷	۰/۱۸	۱/۸۶	۲/۰۵	۲/۱۷	۱/۸۷	۲/۰۶	۲/۱۷	۰/۷۶	۰/۸۲	۰/۸۴	۴/۵۸	۴/۶۰	۴/۶۲	تالاب بوجاق		
۰/۲۷	۰/۳۱	۰/۲۷	۱/۳۸	۱/۸۵	۱/۴۵	۱/۴۰	۱/۸۸	۱/۴۷	۰/۵۸	۰/۷۶	۰/۶۸	۱/۹۳	۲/۸۴	۱/۹۹	سواحل دریا		

براساس شاخص‌های تنوع گونه‌ای، بیشترین تنوع گونه‌ای سیمپسون، شانون-ویر و بریلوئین، مربوط به تالاب بوجاق در سال ۱۳۹۰ محاسبه شده ($I-D = 0/84$, $H = 0/17$, $R_I = 0/91$) در حالیکه کمترین شاخص‌های سه‌گانه تنوع گونه‌ای مورد مطالعه متعلق به لاگون کیاشهر در سال ۱۳۹۲ است ($I-D = 0/91$, $H = 0/87$, $R_I = 0/31$). همچنین براساس نتایج این تحقیق بیشترین یکنواختی گونه‌ای

نتایج حاصل از بررسی شاخص‌های غنا، تنوع و یکنواختی گونه‌ای پرندگان در پارک ملی بوجاق در طی دوره ۳ ساله (۱۳۹۰-۱۳۹۲) در جدول ۵ ذکرگردیده است. براساس شاخص‌های تنوع زیستی محاسبه شده بیشترین غنا گونه‌ای مارگالف، مربوط به تالاب بوجاق در سال ۱۳۹۱ ($R_I = 4/64$) در حالیکه کمترین غنا متعلق به دهانه سفیدرود در سال ۱۳۹۱ مشاهده شده است ($R_I = 1/69$).

لحاظ شاخص یکنواختی گونه‌ای بوزاس- گیسون نیز در بین بخش‌های مختلف این پارک، اختلاف معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$). درحالی‌که از نظر شاخص‌های تنوع گونه‌ای سیمپسون، شانون- وینر و بریلوئین اختلاف معنی‌داری بین مناطق مختلف پارک، مشاهده نشده است ($P > 0.05$) (جدول ۶).

بوزاس- گیسون در دهانه سفیدرود مربوط به سال ۱۳۹۰ ($e^H/S = 0.48$) و کمترین یکنواختی بوزاس- گیسون متعلق به لاغون کیاشهر در سال ۱۳۹۲ ($e^H/S = 0.10$).

نتایج آنالیز واریانس یک‌طرفه تفاوت معنی‌داری را از لحاظ شاخص‌های غنای گونه‌ای مارگالف در بین بخش‌های مختلف پارک ملی بوجاق نشان داد ($P < 0.05$). همچنین از

جدول ۶- آنالیز واریانس یک‌طرفه برای مقایسه میانگین‌های شاخص‌های تنوع زیستی در بخش‌های مختلف پارک ملی بوجاق در سال‌های ۱۳۹۲- ۱۳۹۰ ($P < 0.05$)

شاخص یکنواختی	شاخص‌های تنوع گونه‌ای	شاخص غنای گونه‌ای	شاخص‌ها	
بوزاس- گیسون	بریلوئین	شانون- وینر	سیمپسون	مارگالف
۴/۸۱	۱/۵۶	۱/۳۲	۱/۴۷	۱۷/۹۲
۰/۰۳	۰/۲۷	۰/۳۳	۰/۲۹	۰/۰۰۱

متعلق به تیره‌های پرنده‌گان آبزی بوده که می‌تواند به خاطر شرایط زیستگاهی ویژه این پارک باشد. این پارک با دارا بودن تالاب‌هایی با سواحل گلی و زیستگاه‌های متنوع، پوشش پراکنده‌ای از گیاهان برآمده را فراهم می‌کند که می‌تواند منع غذایی و بوم‌سازگان مناسبی برای پیشاری از پرنده‌گان آبزی باشد. پرنده‌گان کنارآبزی برای اینکه بتوانند براحتی از مواد غذایی و حاشیه‌ی آب‌ها استفاده کنند معمولاً در مناطق مرطوب و کم‌عمق حاشیه تالاب‌ها مشاهده می‌شوند (۳۰)، لذا دارای زیستگاه‌های محدودتری هستند. همچنین تعداد کمی از پرنده‌گان خشکی زی نیز به تالاب‌ها وایستگی شدیدی دارند. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که بخش‌های مورد مطالعه برای گونه‌های پرنده‌گان آبزی، مطلوب‌تر هستند. عاشوری و زلفی نژاد (۱۰) در پارک ملی بوجاق، خلیلی پور و بهروزی راد (۶) در تالاب‌های حاشیه جنوبی خزر، نیز به نتایج مشابه این تحقیق دست یافتند.

در میان بخش‌های مورد مطالعه، تالاب بوجاق از بیشترین فراوانی و غنای گونه‌ای پرنده‌گان برخوردار بود. این تالاب بدلیل وجود پاسگاه‌های محیط‌بانی و عدم دسترسی آسان

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به اینکه پرنده‌گان از اجزای زنده بوم‌سازگان تالابی محسوب می‌شوند لذا این دسته از موجودات در مقایسه با سایر رده‌های جانوری شاخص‌های مناسب‌تری برای بررسی وضعیت اکولوژیکی محیط‌زیست خود می‌باشند. بطوریکه هم تحت تأثیر تغییرات زیستگاه قرار می‌گیرند و هم بر آن تأثیر می‌گذارند (۲۷، ۵ و ۴). بررسی تنوع زیستی از طریق اطلاعات سرشماری پرنده‌گان تالابی با استفاده از شاخص‌های تنوع، کمیت واحدی است که موجب تسهیل در مقایسه مناطق مختلف می‌شود ازاین‌رو با کسب اطلاعات مفید و ارزنده در راستای حفاظت گونه‌ها و زیستگاه می‌توان برنامه‌های حفاظتی و مدیریتی مناسبی را در زمینه‌ی وضعیت بوم‌سازگان‌های تالابی انجام داد (۱۳ و ۱۷).

براساس نتایجی که در سال‌های مورد مطالعه بدست آمده مشخص شده است که تعداد ۷۳ گونه پرنده زمستان گذران (آبزی، کنار آبزی و کمتر وابسته به آب) متعلق به ۱۷ تیره در مناطق مختلف پارک ملی بوجاق شناسایی شدند. در تمام مناطق مورد مطالعه بیشترین تعداد و فراوانی پرنده‌گان

(P<0.05). بررسی شاخص‌های تنوع زیستی در سال‌های مورد مطالعه نشان داد که طبق شاخص غنای گونه‌ای مارگالف، بیشترین غنا مربوط به تالاب بوجاق در سال ۱۳۹۰ و کمترین غنا مربوط به دهانه سفیدرود در سال ۱۳۹۱ است. بنابراین تالاب بوجاق بعنوان زیستگاه پرندگان، ارزش نسبی چشمگیرتری را در مقایسه با سایر مناطق دارد. با توجه به شاخص‌های تنوع گونه‌ای سیمپسون، شانون- وینر و بریلوئین، بیشترین تنوع در تالاب بوجاق و کمترین آن در لاجون کیاشهر مشاهده شده است. کاهش تنوع در لاجون کیاشهر می‌تواند بعلت فعالیت کاربری‌های متعدد از جمله احداث پل چوبی در مرکز لاجون، وجود پرده صیادی در حاشیه آن، دسترسی آسان‌تر به این منطقه و عدم وجود زیستگاه مناسب برای تغذیه پرندگان باشد (۱۰). براساس این شاخص‌ها روند تغییرات تنوع گونه‌ای در تالاب بوجاق نسبت به سایر بخش‌ها از روند متعادل‌تری برخوردار می‌باشد. براساس شاخص یکنواختی بوزاس- گیبسون، بیشترین یکنواختی مربوط به دهانه سفیدرود در سال ۱۳۹۰ می‌باشد. در طی سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۲، همواره دهانه سفیدرود و تالاب بوجاق بترتیب از روند افزایشی و کاهشی در یکنواختی گونه‌ای برخوردار بودند. به نظر می‌رسد که با توجه به نوسانات دریابی، تراکم گیاهی پایین و عمق زیاد آب در دهانه سفیدرود، تعداد گونه‌ها در این منطقه بسیار پایین باشد ولی همین تعداد پرنده نیز براساس ویژگی‌های زیستی منطقه بصورت یکنواخت پخش شده‌اند.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از کارشناسان اداره کل حفاظت محیط‌زیست گیلان بدلیل فراهم نمودن اطلاعات مربوط به سرشماری پرندگان آبزی و کنار آبزی استان گیلان تشکر و قدردانی می‌گردد.

به منطقه نسبت به دیگر بخش‌های پارک، امنیت زیستگاهی بیشتری دارد. کوان و همکاران (۲۹). امنیت زیستگاهی را مهم‌ترین عامل در تعیین غنای گونه‌ای تالاب‌ها می‌دانند. از طرف دیگر این بخش نسبت به بخش‌های دیگر پارک، دارای تنوع زیستگاهی بیشتری نیز می‌باشد. مناسب بودن عمق آب و وجود پوشش گیاهی مترافق تالاب، عوامل دیگری هستند که غنای گونه‌ای تالاب‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهند (۳۰). مثلاً در پرندگان، تیره مرغابی سانان، تالاب‌های کم عمق با پوشش گیاهی مناسب را به محیط‌های باز و آب‌های عمیق ترجیح می‌دهند (۳۳). بنابراین تالاب بوجاق، با داشتن ویژگی‌های مناسب از نظر امنیت زیستگاهی، تنوع زیستگاهی، عمق و پوشش گیاهی، بهترین مکان برای جذب جمعیت زیادی از پرندگان به شمار می‌آید (۱۰). با توجه به جدول ۲، بترتیب تیره‌های مرغابی سانان (Anatidae)، کاکاییان (Laridae) و آبچلیکیان (Scolopacidae) بالاترین غنای گونه‌ای را در تمامی مناطق پارک ملی بوجاق داشتند. بنابراین این تیره‌ها از مهم‌ترین پرندگان مهاجر زمستان گذران در این مناطق به شمار می‌آیند. همچنین براساس نتایج این پژوهش، گونه خروس کولی از تیره‌ی سلیمانیان نیز، بیشترین تعداد جمعیت را در میان گونه‌های پرندگان دارا می‌باشد که با یافته‌های عاشوری و زلفی نزد در پارک ملی بوجاق (۱۰) هم‌خوانی دارد. ازانجایی که این گونه در کشتارها، علفزارها و یا مناطقی با پوشش گیاهی کوتاه به تولید مثل می‌پردازد از میان بخش‌های مختلف پارک ملی بوجاق، تالاب بوجاق با دارا بودن شرایط فوق، بهترین زیستگاه برای فراوانی یکنواختی گونه می‌باشد.

از سویی دیگر نتایج تجزیه واریانس یک‌طرفه در خصوص شاخص‌های تنوع زیستی حاکم از این است، که بین مناطق مختلف مورد مطالعه از نظر غنای گونه‌ای و همچنین یکنواختی گونه‌ای اختلاف معنی‌داری وجود دارد

منابع

- ۹- عاشوری، ع. ۱۳۹۲. بررسی تنوع و تراکم پرنده‌گان آبری تالاب بین‌المللی کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود بهمنظور مقایسه با معیارهای کنوانسیون رامسر، فصلنامه علمی پژوهشی اکوپیولوژی تالاب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، شماره ۱۵، صفحات ۵۳-۶۲.
- ۱۰- عاشوری، ع. و زلغی نژاد، ک. ۱۳۸۰. بررسی سه‌ساله وضعیت پرنده‌گان پارک ملی بوچاق، علوم محیطی، شماره ۱۱، صفحات ۱۱-۲۲.
- ۱۱- عاشوری، ع. وارسته، ح. ۱۳۹۳. بررسی تنوع گونه‌ای پرنده‌گان آبری و کنار آبری مهاجر زمستان گذران در تالاب بین‌المللی انزلی، فصلنامه علمی پژوهشی اکوپیولوژی تالاب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، شماره ۲۰، صفحات ۵۵-۶۶.
- ۱۲- گلشاهی، ا.، همامی، م.، و خلیلی پور، ا. ۱۳۸۸. بررسی تنوع گونه‌ای پرنده‌گان آبری و کنار آبری زمستان گذران در تالاب‌های آلاقل، آماکل، آجی‌گل و گمیشان، مجله علمی تخصصی تالاب دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، شماره ۱، صفحات ۱۸-۳۲.
- ۱۳- ملکیان، م.، باقری، ر. ۱۳۹۴. تأثیر اندازه و شکل مناطق حفاظت‌شده بر غنا و تنوع گونه‌ای پستانداران، مطالعه موردي استان کهگیلویه و بویراحمد، مجله پژوهش‌های جانوری (مجله زیست‌شناسی ایران)، شماره ۲، صفحات ۲۲۳-۲۳۳.
- ۱۴- منصوری، ج. ۱۳۸۷. راهنمای صحرایی پرنده‌گان ایران، انتشارات کتاب فرزانه، ۵۲۸ صفحه.
- ۱۵- وهاب زاده، ع. ۱۳۸۳. مبانی محیط‌زیست، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ۳۴۴ صفحه.
- ۱۶- یوسفی، آ.، بهمن پور، ه. سلاجمقه، ب.، و دشتی، س. ۱۳۹۲. شناسایی و بررسی پرنده‌گان در زیستگاه‌های خرد پارک ملی تالاب بوچاق، فصلنامه علمی پژوهشی اکوپیولوژی تالاب دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، شماره ۱۶، صفحات ۳۲-۱۹.
- 17- Amat, J.A. and Green, A.J., 2010. Waterbirds as bioindicators of environmental conditions, In: Conservation monitoring in freshwater habitats: A practical guide and case studies (ed. Hurford, C., Schneider, M. and Cowx, I.), PP: 45-52. Springer, Dordrecht.
- 18- Brander, L., and Schuyt, K., 2010. The economic value of the world's wetland available: TEEBweb.org.
- ۱- اجتهاudi، ح.، سپهری، ع.، و عکافی، ح. ۱۳۸۸. روش‌های اندازه‌گیری شاخص‌های تنوع زیستی، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، ۲۲۶ صفحه.
- ۲- بهروزی‌راد، ب.، راسخ، ع.، و اشراقیان، ن. ۱۳۸۹. بررسی روند تغییرات ماهانه تنوع و تراکم و جمعیت پرنده‌گان آبری تالاب هورالعظیم، فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط‌زیست، شماره ۳، صفحات ۸۲-۷۱.
- ۳- بهروزی‌راد، ب.، حسن‌زاده، ب.، و قائمی، ر. ۱۳۹۱. بررسی روند تغییرات، تنوع و فراوانی جمعیت پرنده‌گان آبری و کنار آبری تالاب بین‌المللی گمیشان در سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲. فصلنامه علمی پژوهشی اکوپیولوژی تالاب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، شماره ۱۳، صفحات ۷۳-۶۳.
- ۴- بهروزی‌راد، ب.، و مکتبی، پ. ۱۳۹۳. شناسایی فون پرنده‌گان جزیره‌ی شادی اهواز در دو فصل زمستان و بهار، مجله پژوهش جانوری (مجله زیست‌شناسی ایران)، شماره ۴، صفحات ۴۶۲-۴۷۳.
- ۵- حکمتی، ح. ۱۳۷۳. نقش فضای سبز و اهمیت آن در زندگی انسان، فصلنامه علمی محیط‌زیست، شماره ۶-۵، صفحات ۲۶-۲۹.
- ۶- خلیلی‌پور، ا.، و بهروزی‌راد، ب. ۱۳۸۶. بررسی تغییرات تنوع و فراوانی پرنده‌گان آبری و کنار آبری زمستان گذران در کل تالاب‌های حاشیه جنوبی خزر، فصلنامه علمی محیط‌زیست، شماره ۴۴، ۲۶-۲۰.
- ۷- ریاضی، ب.، و میرآرمدهی، ا. ۱۳۸۷. پرنده‌گان آبری زمستان گذران در تالاب‌های گیلان، مازندران و گلستان و طبقه‌بنده ارزشی این تالاب‌ها براساس معیارهای پرنده‌گان، مجله محیط‌شناسی، شماره ۴۶، صفحات ۸۹-۱۰۰.
- ۸- دیانی، ا. ۱۳۷۶. پرنده‌گان خاورمیانه و خاور نزدیک، انتشارات دانشگاه تهران، ۲۴۰ صفحه.
- 19- Barati, A., and Khalilipoor, O.G., 2006. Changes in abundance and diversity of waders and wintering waterfowl on the southern coast of the Caspian Sea, Waterbirds around the world, Eds: Boere, G.C., Galbraith, C.A. & Stroud, D.A. The Stationery Office, Edinburgh, UK, PP: 368-369.
- 20- Baldi, A., and Kisbenedek, T., 1999. Species-specific distribution of reed-nesting passerine birds across reed-bed edges: effects of spatial scale and edge type. Acta Zoologica Academiae Scientiarum Hungaricae, 45(2), PP: 97-114.

- 21- Bibi, F., and Ali, Z., 2013. Measurement of diversity indices of avian communities at Taunsa Barrage Wildlife Sanctuary, Pakistan, *The Journal of Animal and Plant Sciences*, 23(2), PP: 469-474.
- 22- Buckton, S., 2007. Managing wetlands for sustainable livelihoods at Koshi Tappu, Danphe, 16(1), PP: 12-13.
- 23- Fasola, M. and Canova, L., 1991. Colony site selection by eight species of gulls and terns breeding in the Valli di Comacchio (Italy), *Italian Journal of Zoology*, 58(3), PP: 261-266.
- 24- Hammer, Q., 2011. PAlaeontological STatistics (PAST) Natural History Museum, University of Oslo, PP: 221.
- 25- Lameed, G.A., 2012. Species diversity and richness of wild birds in Dagona-Waterfowl Sanctuary, Nigeria, *African Journal of Food, Agriculture, Nutrition and Development*, 12(5), PP: 6460-6478.
- 26- Martins, R.P. and Hirschfeld, E., 1998. Comments on the Limits of the Western Palearctic in Iran and the Arabian Peninsula, *Sandgrouse*, 20(2), PP: 108-134.
- 27- Newton, I., 1995. The contribution of some recent research on birds to ecological understanding, *Journal of Animal Ecology*, 64(6), PP: 675-695.
- 28- Prasad, S.N., Ramachandra, T.V., Ahalya, N., Sengupta, T., Kumar, A., Tiwari, A.K., Vijayan, V.S., and Vijayan, L., 2002. Conservation of wetlands of India: a review. *Tropical Ecology*, 43(1), PP: 173-186.
- 29- Quan, R. Ch., Wen, X. and Yang, X., 2002. Effect of human activities on migratory waterbirds at Lashihai Lake China, *Biological Conservation*.108, PP: 273-279.
- 30- Ratti, J.T., Rocklage, A.M., Gindice, J.H., Gartoh, E.O., and Golner, D. P., 2001. Comparison of avian communities on restored and Natural wetland in north and South Dakota, *Wildlife Management*, 65, PP: 676-684.
- 31- Scott, D.A., 1989. Birds in Iran, In: Yarshater, E. (ed), *Encyclopedia Iranica*, 4, PP: 265-272.
- 32- Torres, R., 1995. Waterfowl community structure of Laguna de Santo Domingo (Cordoba) during an annual cycle. *Revista de la Asociacion de Ciencias Naturales del Litoral. Rev. Asoc. Cienc. Nat. Litor. St. Tome*, 26(1), PP: 33-40.
- 33- Weller, M.W., 1999. Wetland birds: habitat resources and conservation implications. Cambridge University Press, PP: 228.
- 34-<https://www.ibm.com/analytics/data-science/predictive-analytics/spss-statistical-software>

The study of biodiversity of overwintering birds in different parts of Boujagh National Park (Guilan province)

Kargar F.¹, Zarkami R.¹, Torkaman J.² and Farmandeh Bahri A.R.³

¹ Environmental Science Dept., Faculty of Natural Resources, University of Guilan, Some sara, I.R. of Iran

² Forestry Dept., Faculty of Natural Resources, University of Guilan, Some sara, I.R. of Iran

³ Environmental Protection Agency of Guilan, Rasht, I.R. of Iran

Abstract

Measurement of the biodiversity of overwintering birds is a very important issue in ecology and wetland management. In the present study, 8 orders of overwintering birds (waterfowl, shorebirds and wetland-dependent bird species) belonging to 17 families, 39 genera and 73 species were identified and bird census and survey techniques were calculated based on total counts from mid-Dei to mid-Bahman in the different parts of Boujagh National Park (located in Guilan province). Then the biodiversity of birds was calculated using Margalef's species richness indices, Simpson's, Shannon-Wiener's and Brillouin's diversity indices, Buzas-Gibson's evenness index during a 3-year study period (1390-1392). Based on the obtained results of biodiversity indices, the highest Margalef's richness and also the highest species diversity (in relation to all three Simpson's, Shannon-Wiener's and Brillouin's diversity species indices) were observed in Boujagh's wetland indicating the favourable conditions in the given part of wetland. The outcomes also showed that the highest species evenness was obtained at the mouth of Sefidrod River. Based on the results of one-way analyze of variance (ANOVA) test, there were significant differences between different parts of the National Park Boujagh and the Margalef's species richness indices as well as Buzas-Gibson's evenness index ($P < 0.05$).

Key words: Biodiversity; Boujagh National Park; Overwintering waterfowl; shorebirds; wetland-dependent birds